

2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż przyznana Femern A/S pomoc na projekt Fixed Link jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. b) TFEU. Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie stwierdzając, że projekt Fehmarn Belt Fixed Link stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania oraz że przyznana nań pomoc jest konieczna i proporcjonalna. Komisja dopuściła się również naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji, zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów oraz użycia gwarancji państwowych.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Zdaniem skarżącej istnieją dowody występowania poważnych trudności w zakresie czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego i towarzyszących mu okoliczności. Skarżąca ponosi ponadto, że przeprowadzona przez Komisję analiza finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów, była niewystarczająca i niekompletna.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi uzasadnienia. Ten brak uzasadnienia dotyczy finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2015 r. – Guardian Europe/Unia Europejska

(Sprawa T-673/15)

(2016/C 059/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat F. Louis i C. O'Daly, solicitor)

Strona pozwana: Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na jej rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia za następujące szkody majątkowe i niemajątkowe powstałe w wyniku nierozpatrzenia jej sprawy przez Sąd w rozsądnym terminie: a) szkodę majątkową w postaci kosztów gwarancji w wysokości 936 000 EUR; b) szkodę majątkową w postaci utraconych korzyści stanowiących utracony zysk w wysokości 1 671 000 EUR; oraz c) szkodę niemajątkową w wysokości 14,8 mln EUR;
- w stosownym wypadku zasądzenie odsetek od powyższych kwot według średniej stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny w okresie mającym znaczenie dla sprawy do jego podstawowych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe;
- zasądzenie na jej rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia za następujące szkody majątkowe i niemajątkowe powstałe w wyniku naruszenia przez Komisję i Sąd zasady równego traktowania: a) szkodę majątkową w postaci kosztów gwarancji w wysokości 1 547 000 EUR; b) szkodę majątkową w postaci utraconych korzyści stanowiących utracony zysk w wysokości 9 292 000 EUR; oraz c) szkodę niemajątkową w wysokości 14,8 mln EUR.
- w stosownym wypadku zasądzenie odsetek od powyższych kwot według średniej stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny w okresie mającym znaczenie dla sprawy do jego podstawowych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że wskutek naruszenia przez Sąd prawa do rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie zagwarantowanego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przysługuje jej względem Unii Europejskiej roszczenie odszkodowawcze na mocy art. 268 TFUE i 340 akapit drugi TFEU. Wskutek nierozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie skarżąca poniosła – w okresie od dnia 12 lutego 2010 r. do dnia 27 września 2012 r. trzy rodzaje szkód: 1) szkodę majątkową w postaci zwiększonych kosztów gwarancji bankowej zabezpieczającej kwotę grzywny, której skarżąca nie zapłaciła niezwłocznie Komisji po wydaniu przez Komisję decyzji nr C(2007)5791 final z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie Case COMP/39165 – Szkło płaskie; 2) szkodę majątkową w postaci utraconych korzyści związanych z faktem, że oprocentowanie grzywny zwróconej skarżącej z opóźnieniem po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku w 2014 r. było znacznie niższe od potencjalnego zwrotu z inwestycji we własne przedsiębiorstwo, które skarżąca mogłaby poczynić, gdyby w 2008 r. nie musiała zapłacić tej kwoty Komisji; oraz 3) szkodę niemajątkową powstałą wskutek błędnej decyzji o nałożeniu na skarżącą w listopadzie 2007 r. najwyższej z możliwych grzywien oraz wskutek nierozpatrzenia jej sprawy przez Sąd w rozsądnym terminie, co zostało naprawione przez Trybunał Sprawiedliwości dopiero w listopadzie 2014 r.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca utrzymuje, że wskutek oczywistego naruszenia przez Komisję Europejską i Sąd zasady równego traktowania skutkującego dyskryminacją skarżącą przysługuje jej względem Unii Europejskiej roszczenie odszkodowawcze na mocy art. 268 TFUE i 340 akapit drugi TFEU. W decyzji nr C(2007)5791 final z dnia 28 listopada 2007 r. wydanej w sprawie COMP/39165 – Szkło płaskie, przy obliczaniu grzywien nałożonych na pozostałych adresatów tej decyzji błędnie pominięto sprzedaż wewnętrzną, co skutkowało dyskryminacją skarżącą, gdyż ze względu na bycie producentem niezintegrowanym sprzedaż wewnętrzną w jej przypadku nie występowała, przy czym dyskryminacji tej nie usunięto na późniejszym etapie. Błąd Komisji został spotęgowany przez Sąd, który utrzymał w mocy jej decyzję o pominięciu sprzedaży wewnętrznej. Błąd ten naprawił dopiero Trybunał Sprawiedliwości w listopadzie 2014 r., zmniejszając grzywnę nałożoną wspomnianą decyzją o 44,4 mln EUR. Jednakże zmniejszenie grzywny nie zrekompensowało szkody, jaką skarżąca poniosła w okresie od listopada 2007 r. do listopada 2014 r. wskutek nałożenia na nią nadmiernej grzywny sugerującej, że ponosi ona szczególną odpowiedzialność za kartel na rynku szkła płaskiego, oraz wskutek poniesienia przez nią dodatkowych kosztów finansowych. Z powodu bezprawnych działań Komisji i Sądu skarżąca poniosła te same trzy rodzaje szkód, które podniosła w ramach zarzutu pierwszego, z tym że odnoszą się one do dłuższego okresu czasu, tj. od listopada 2007 r. do listopada 2014 r.

**Odwołanie wniesione w dniu 26 listopada 2015 r. przez Patrick Wanègue od postanowienia
wydanego w dniu 15 września 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/15
Wanègue/Komitet Regionów**

(Sprawa T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Druga strona postępowania: Komitet Regionów Unii Europejskiej